

عنوان مقاله:

اختلالات نوایی در بیماران آسیب دیده مغزی فارسی زبان بر پایه پروتکل مهارت های ارتباطی مونترال

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مهلا آربین پور - دکتری تخصصی زبان شناسی، پژوهشگر پژوهشکده دانشنامه نگاری، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران

شهلا رقیب دوست - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش، ارزیابی مهارت نوایی در بیماران بزرگسال آسیب دیده نیمکره مغزی با استفاده از نسخه فارسی پروتکل ارزیابی مهارت های ارتباطی مونترال بود. روش پژوهش از نوع کمی و تجربی بود. ۱۰ بیمار آسیب دیده مغزی جامعه آماری پژوهش را شکل می دادند. آزمون های غربالگری و خرده آزمون های مهارت نوایی پروتکل روی آن ها اجرا شد. داده های آماری به دو صورت آمار توصیفی و تحلیلی ارائه شدند. روش آماری پارمتریک تی دو گروه مستقل برای بررسی معناداری هر یک از متغیرهای پژوهش در دو گروه بیماران به کار برده شد. داده های به دست آمده نشان دادند که بیماران آسیب دیده نیمکره راست در همه خرده آزمون ها نسبت به بیماران آسیب دیده چپ عملکرد ضعیف تری داشتند. اگرچه میان عملکرد آزمودنی های دو گروه تفاوت هایی مشاهده شد ولی، تحلیل استنباطی روشن نمود که تفاوت بین دو گروه فقط در آهنگ احساسی گفتار (درک) معنی دار است ($P < 0.05$) و در دیگر خرده آزمون ها این سطح معنی داری مشاهده نشد. به طور کلی، یافته های پژوهش نشان داد که آسیب به نیمکره راست و چپ منجر به بروز اختلال نوایی در بیماران آسیب دیده مغزی می شود. ولی، آسیب به نیمکره راست در مقایسه با آسیب به نیمکره چپ مغز، میزان و شدت اختلال مهارت نوایی را افزایش می دهد. همچنین آسیب به لوب گیجگاهی (بخش میانی لوب گیجگاهی) نیمکره راست و ناحیه گیجگاهی، به ویژه نواحی گیجگاهی-پیشانی، نیمکره چپ، منجر به بروز اختلال در مهارت های نوایی می شود. بنابراین، بر پایه داده های پژوهش حاضر، شاید بتوان ادعا نمود که بین میزان اختلال در پردازش مهارت نوایی با جایگاه ضایعه مغزی ارتباط مستقیمی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

اختلال نوایی، پروتکل مهارت های ارتباطی مونترال، آسیب نیمکره راست، آسیب نیمکره چپ، بزرگسال فارسی زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1646054>

